

عنوان مقاله:

مولفه های تاثیرگذار برپیدایش فرم در معماری سنتی اسلامی - ایرانی باتاکید بر اصل توحید

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی توسعه علوم مهندسی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

بهزاد چنگیزی - عضو هیئت علمی گروه معماری موسسه آموزش عالی ایندگان تنکابن

لیدا پورحسن - کارشناس ارشد معماری

خلاصه مقاله:

هنرها از جمله مهمترین و صریح ترین مظاهر هستند چون بشر در فرم ها زندگی می کند و برای نزدیک شدن به متعالی باید در میان فرم هایی باشد که مصادیق متعالی را طنین انداز می شوند دیدگاه توحیدی نه تنها تمامیت معماری بلکه تمام مولفه هایی که در کنار هم فرم معماری را پدید می آورند از قبیل فضا شکل نور رنگ و ماده را دربرمیگیرد افرینش معماری همواره با دومقوله اساسی سروکار داشته است فرم و فضا این دومقوله که به تربیت جنبه هیا صوری و معنایی معماری را تشکیل میدهند فرم یکی از مقوله های اساسی افرینش معماری به شمار می آید در واقع سنگین ترین وظیفه ای که برای معمار میتوان قائل شد افرینش فرم است چرا که معمار بایستی در این مرحله بابکارگرفتن ماده زیبایی بیافریند یعنی سخت ترین موجودیت را برای انتقال ظریف ترین معناها به کارگیرد افرینش فرم از اهمیت بسیار برخوردار است زیرا معمار در افرینش فضا آنچه را میخواهد بگوید با استفاده از فرم ابراز می کند فرم چه در موسیقی و چه در معماری و چه در شعر بعدهای ذهنی را مینمایاند و تنها راه ممکن برای انتقال مفهومی خاص از سوی افریننده اثر به استفاده کننده و مخاطب است

کلمات کلیدی:

فضا/شکل /نور /رنگ /ماده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/543734>

